

Een geoefend oog

De vorm van de dag, luidt de verklaring voor een prestatie in de sport. "Ik had slechte benen" zeggen ze in de wielersport altijd. Het zijn verklaringen waarbij het toeval een belangrijke rol speelt. Maar nu de topsport op steeds wetenschappelijker leest wordt geschoeid, leidt het toeval een kwijnend bestaan. Het is inmiddels ruimschoots bewezen dat wetenschappelijke inzichten de sportprestaties kunnen stimuleren. Zie het succes van de klipschaats.

Toch heeft de individuele sportman of -vrouw niet zoveel baat bij dergelijke wetenschap, je gaat harder maar dat geldt voor iedereen, en per saldo maakt het dan nog weinig uit. Wie beter wil zijn dan anderen moet op zo uitgekiend mogelijke manier trainen. Het gaat om kennis van belastbaarheid. Valt die belastbaarheid nu ook wetenschappelijk te onderzoeken en te beïnvloeden? Ten dele, bijvoorbeeld door bloedonderzoek. Maar het belangrijkste bij het onderzoek naar belastbaarheid valt nauwelijks te objectiveren. *Theo Joosten*, trainer van atleet *Marko Koers* zegt in het tijdschrift 'Coachen' dat het geoefend oog altijd sneller is dan welk medisch onderzoek ook. Joosten let vooral op kleine dingen: hoe is zijn toestand op het moment, zit-ie goed in zijn vel? Heeft hij zin om te trainen of is het hem allemaal teveel?

Een winnende topsporter is niet altijd degene die het hardste traint. Joosten: "Als ik aan subtoppers vertel welke trainingen Marko doet in het wedstrijdseizoen, dan vinden ze dat vreselijk weinig." Voor trainer en atleet is het het beste om tijdig op de rem te trappen, wat nogal tegennatuurlijk is voor een ambitieuze topsporter. De zin van een beperkte belasting liet schaatsenrijdster *Yvonne van Gennip* ooit zien op de Olympische Spelen. Het hele seizoen had ze vanwege een blessure niet voluit kunnen trainen, maar toen het er op aan kwam, pakte ze goud. Mochten de Nederlandse sporthelden daarom bij de komende Olympische Spelen niet in de prijzen vallen, dan weten we hoe dat komt: niet zacht genoeg getraind. (KN)

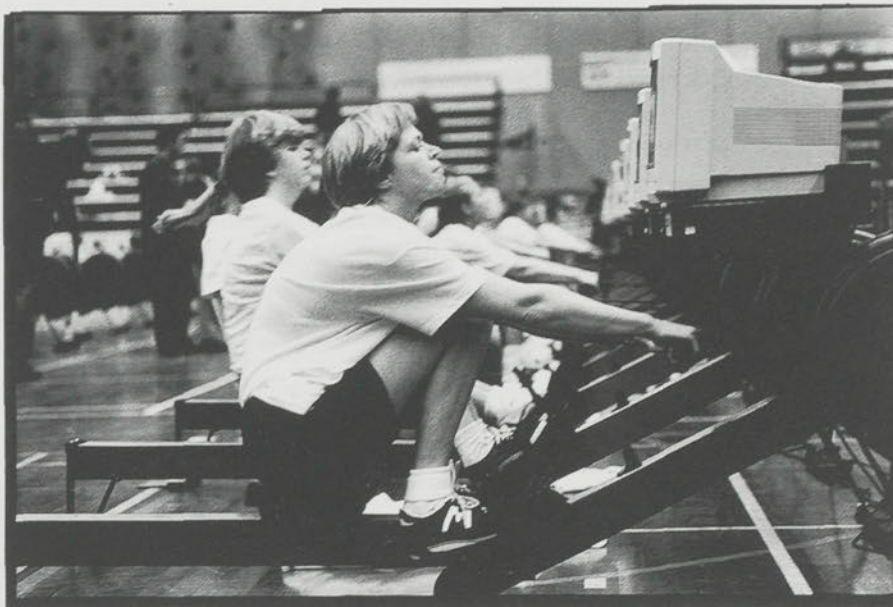

Foto: Bram de Hollander

Suske & Wiske en de wetenschap

"In Vlaanderen en Nederland", zo begint de Sittardse docent filosofie *Frits Simon* zijn betoog in het tijdschrift 'Kultuurleven', "is de kans vele malen groter dat iemand 'Suske en Wiske' heeft verslonden dan bijvoorbeeld het techniekfilosofisch werk van *Heidegger*. [...] Op zoek naar de achtergronden van een in de Westerse cultuur breed gedeeld gevoel van onbehagen ten aanzien van techniek lijkt het daarom meer voor de hand te liggen om de in *Suske en Wiske* aanwezige opvattingen over techniek te analyseren, dan voor dit onbehagen het denken van bijvoorbeeld *Heidegger* aansprakelijk te stellen."

En dus zocht Simon in alle *Suske en Wiske*-albums die sinds 1947 verschenen naar gevoelens ten aanzien van techniek. Die blijken nadrukkelijk aanwezig, en in overwegende mate negatief. Tekenaar *Willy Vandersteen*, zo bespeurde Simon, blijkt niet veel op te hebben met de veronderstelde zegeningen van de techniek. "Atoomtechniek, automobilisme, computers en biotechnologie worden door Vandersteen in een sfeer van bedreiging van mensvijandigheid geplaatst". Voorbeelden: in 'De Tuf-Tuf Club' zijn voetgangers, dieren en verkeerssignalen het doelwit

van de in opkomst zijnde auto. In 'De Brullende Berg' willen de Bergbokken met een door *professor Barabas* gebouwde zonnespiegel een dal in brand zetten. In 'Het Vliegende Bed' wordt strijd geleverd om een chemische formule, in 'De Krimson-crisis' binden *Lambik cum suis* de strijd aan met onverlaten die de bevolking volkomen afhankelijk hebben gemaakt van computer- en videospelletjes, robots en televisie. Geheimzinnige straling is het thema van verschillende avonturen van *Suske en Wiske*, evenals robots en (andere) buitenaardse wezens, die doorgaans de boodschap hebben dat de mensheid iets verkeerd doet.

Professor Barabas is in het begin van de serie de klassieke wereldvreemde wetenschapper, maar ontwikkelt door de jaren heen zijn geweten en werkt aan zijn status. De uitvinding van de klankentapper, waarmee met planten kan worden gepraat, is natuurlijk niet niks. Simon merkt op: "Zijn financiële bronnen blijven onbekend, hij blijkt altijd te beschikken over ruime onderzoeksvoorzieningen zoals bijvoorbeeld laboratoria, telescopen of radarinstallaties." (MT)